

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18. februára 2015 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Štefana Harabina a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci proti odsúdenej **J. R.**, v konaní o podmiennečnom prepustení, o sťažnosti odsúdenej **J. R.** proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 16. decembra 2014 sp. zn. 3 Ntc 1/2012 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 sťažnosť odsúdenej **J. R. sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 16. decembra 2014 č. k. 3 Ntc 1/2012-249 zamietol podľa § 61 ods. 1, ods. 2, § 62 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 (ďalej len Trestného zákona) žiadosť odsúdenej **J. R.** o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 15 rokov, ktorý jej bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 17. júla 2012 sp. zn. 3 Ntc 1/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 7. augusta 2013 sp. zn. 3 Ntc 1/2012 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 5. novembra 2013 sp. zn. 2 Urto 6/2013, ktorým sa doplnil výrok o zaradení odsúdenej do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozhodnutiu, ihneď po vyhlásení, zahlásila odsúdená R. sťažnosť, ktorú odôvodnila prostredníctvom obhajcu tým, že krajský súd sa nevysporiadal so správou Justičného ústavu Schwarzau zo dňa 16. júla 2013, podľa ktorej ako prvotrestaná mohla byť zaradená do zmierneného režimu, avšak na vlastnú žiadosť bola zaradená na oddelenie s normálnym výkonom. Jej správanie bolo hodnotené ako bezúhonné, podávala veľmi dobré pracovné výkony, spravila si kvalifikačné skúšky z nemeckého a anglického jazyka a získala výučný list v odbore čašníčka. Snažila sa dokazovať, že trest plní prevýchovný účel. Podľa názoru odsúdenej sa krajský súd nezaoberal prognózami jej zaradenia do nového života, ktoré sú viac ako priaznivé. Jej matka J. M. sa zaručila, že po prípadnom prepustení ju prijme na trvalé bývanie do svojho domu v P., poskytne jej rodinné a finančné zázemie, prácu má zabezpečenú prostredníctvom pani R. K.. Nakoľko splnila zákonné podmienky na podmienenečné prepustenie, odvolaciemu súdu navrhla, aby ju podmienenečne prepustil z výkonu restu odňatia slobody s uložením primeranej skúšobnej doby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 147 ods. 1 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým mohol sťažovateľ podať sťažnosť a konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a zistil, že sťažnosť odsúdenej J. R. nie je dôvodná.

Podľa § 61 ods. 1 Trestného zákona po výkone polovice uloženého alebo podľa rozhodnutia prezidenta republiky zmierneného trestu odňatia slobody môže súd odsúdeného podmienenečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

V zmysle ustanovenia § 62 ods. 1 Trestného zákona môže byť osoba odsúdená za trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 2, ods. 2 Trestného zákona podmienenečne prepustená až po vykonaní dvoch tretín uloženého trestu odňatia slobody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní predloženého spisu zistil, že krajský súd rozhodol v súlade so zákonom, keď žiadosť odsúdenej zamietol.

Rovnako ako krajský súd, aj najvyšší súd konštatuje, že u odsúdenej sú naplnené formálne podmienky (výkon dvoch tretín uloženého trestu) a sčasti materiálne podmienky podmiennečného prepustenia. Odsúdená preukazuje snahu po polepšení, ústavom na výkon trestu odňatia slobody je hodnotená kladne s preukázaním **čiastočného** splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie. Ako vyplýva zo správy justičného ústavu Schwarzau zo dňa 16. júla 2013 odsúdená dosahovala pozitívne výsledky vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúsku, kde si taktiež zvýšila vzdelanie. Napriek týmto skutočnostiam je v neprospech odsúdenej závažnosť trestného činu, ktorého sa v spolupáchateľstve dopustila. V snahe získať majetkový prospech, využila známosť s poškodenými, ktorým následne s odsúdeným M. R. spôsobila smrť. Odsúdená konala zo zavrhnutiahodného motívu s nenávratným následkom pozbavenia života dvoch osôb, čo svedčí o jej nízkom vzťahu k základným spoločenským hodnotám, ako to správne konštatoval už súd prvého stupňa.

Odsúdená predložila spolu so svojou žiadosťou o podmiennečné prepustenie čestné vyhlásenia svojej matky J. M. a pani R. K., z ktorých možno predpokladať, že odsúdená by po prepustení mala zabezpečené bývanie, príp. zamestnanie. Uvedené však neposkytuje pre súd dostatočnú záruku, že odsúdená, aj vzhľadom na charakter trestnej činnosti, povedie riadny život.

Najvyšší súd Slovenskej republiky len dodáva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o ňom a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v druhostupňovom konaní. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby najvyšší súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. S právnymi námietkami obhajoby sa súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na súde vyššieho stupňa.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť odsúdenej J. R. podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave dňa 18. februára 2015

JUDr. Gabriela Š i m o n o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Mgr. Sylvia Machalová